שנה ו'
גליון קט"ז

תולדות-ויצא
תשפ"ז לפ"ק

בעזהשי"ת

בקודש פנימה

שיחות קודש כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

גליון פנימי לאנ"ש חסידי פאפא • י"ל ע"י 'מערכת פאפא'

מדור שיחות קודש — א

בתוכן:

הקפות של הרה"ק מראזלא / **בקשת מחילה** / השגחה של הגה"ק מצעהלים על החלב / **מרן הערוגת הבשם מציל נכדו מהשואה** / הגה"ק מצעהלים מציל יהודי מלילך למקום רע / **שנים הראשונות באמעריקא** / שנות נדודים של הגה"ק מצעהלים בשנות השואה / **ועוד**

מדור דברות קודש — ח

בתוכן:

בקצירת האומ"ר / חשיבות המחשבה / **כל העולם כדאי לו** / אדם מכבד המקום / **המשכת ההתעוררות** / התנהגות לבני הכולל / **התנהגות בשבת** / התנהגות בבית / **שמירת עינים** / אור הגנוז בתורה / **יודע כל מחשבות אדם** / ברכת הקודש בקערעסטיר / **ועוד**

חסידים דערציילן — יז

מחשבות זרות בעת התפלה / **מוטב שיחלל שבת אחת** / זמן קידוש לבנה / **אליהו הנביא אצל ברית** / סעודת שבת / **קדושת שבת**

שיחת קודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א **לפני עלי' לציון הק' של דודו הגה"ק מצעהלים זצוק"ל** בימי היארצייט

יום ג' טהרה תשפ"ו לפ"ק

מרן שליט"א: איך האב נעכטן פונקט אריינגעקוקט אין ספה"ק 'אהל מועד' פון אונזער זיידן **הרה"ק רבי פינחס חיים מראזלא זי"ע**, שרייבט דארט **כ"ק האדמו"ר [רבי מנחם מענדל] מקאלוב זצ"ל** אין די הקדמה א מעשה, אז אמאל שמחת תורה אינמיטן די הקפות האט דער ראזלא רב געגעבן א מורא'דיגע טאנץ אין די לופטן, אז ער איז געפלויגן פון איין זייט בית המדרש צום צווייטן זייט, אויף אזוי ווייט אז ער האט זיך אנגעשטויסן מיט די הענג-לייכטער, די הענג-לייכטער איז אראפגעפאלן, דער עולם האט זיך שטארק דערשראקן, אבער ס'איז ברוך ה' פאר קיינעם גארנישט געשען, קיינער איז נישט געשעדיגט געווארן, אבער ער אליין האט גארנישט באמערקט פון די גאנצע מעשה און ווייטער געטאנצן, ער האט נישט געוואוסט פון גארנישט.

דער קאלובער רבי האט געדרוקט דעם ספר 'אהל מועד' פונעם ראזלא רב ר' פינחס חיים. יעצט אסרו חג איז געווען די יארצייט פונעם קאלובער רבי.

ונסובה השיחה אודות הגה"ק מצעהלים זצוק"ל.

מרן שליט"א: וועט **כ"ק האדמו"ר מסקווירא שליט"א** איז געווען א יונגל, איז ער אמאל געשטאנען ביים עלעווועיטער און זיך ארומגעשפילט, דער צעהלימער רב האט אים אנגעטראפן און געגעבן א פעטשל אז ער זאל אויפהערן. יארן שפעטער וועט ער איז שוין געווען רבי, האט צעהלימער רב געשיקט פאר'ן סקווערער רבי'ן אן ענוועלאופ מיט פופציג דאללאר, אלס פיוס וואס ער האט אים געגעבן א פאטש פינף און צוואנציג-דרייסיג יאר פריער, און ער האט געשריבן אז דער סימן אז ער איז אים מוחל וועט זיין אז ער זאל נישט צוריקשיקן די געלט פאר אים.

דעמאלטס איז געווען דער סדר אז מחברים וואס האבן ארויסגעגעבן ספרים, האבן געשיקט די ספרים אויף פאסט מיט אן ענוועלאופ און זיי בעטן אז מ'זאל צוריקשיקן געלט, היינט איז נאך דא אביסל וואס טוען אזוי, קובץ זרע יעקב פון סקווירא, קובץ בית אהרן וישראל פון קארלין-סטאלין.

עכ"פ, צעהלימער רב האט אמאל אריינגעשיקט אינעם צייטונג, זיי זאלן דרוקן זיין בקשה, אז קיינער זאל אים נישט שיקן קיין ספרים, העכסטנס אז ער דארף א ספר קען ער עס גיין קויפן אין ספרים-געשעפט...[א]

פרע"ח הרב משה דוד שליט"א: צעהלימער רב פלעגט דאך געבן די השגחה אויף די מילך, אמאל האט זיך געמאכט אז ס'איז געווען א גרויסע שניי האט צעהלימער רב חושש געווען אז דער משגיח איז נישט געווען אויפ'ן פלאץ ביים מעלקן די קיען, איז צעהלימער רב אליין ארויסגעפארן א וועג פון עטליכע שעה. אנקומענדיג האט ער טאקע

א. הגה"צ רבי חיים ישעי' קעניג זצ"ל גאב"ד יאקא מזכיר עובדא זו בתשובה להלכה (הועתק בקובץ המאזנים יג), בענין אם מותר לשלוח מכתב על ידי 'פעקס' לאיש אחר, אם שייך בזה איבוד ממון של אחרים. ומביא שם בתוך דבריו: נהירנא מעשה רב, שהגה"צ מצעהלים זצ"ל הודיע ע"י עיתון שלא ישלחו לו ספרים ע"י הדואר, שאין ברצונו לקבלו, זה מסלק הכיסופא וד"ל.

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

פאקס

בקידה ובהשתחויה מול פני הקודש נשגר בזה
ברכת מזל טוב מעומק לבבינו, מול פני המנורה
הטהורה, בוצינא קדישא, עמוד האש ההולך לפני
המחנה, עטרת תפארת ישראל, אבינו רועינו

כבוד קדושת מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעון הקודש

שמחת הולדת הנין בן אצל נכדו פרע"ח **הרב דויד רובין** שליט"א חתן חדב"ן הרה"צ **רבי מיכל דייטש** שליט"א רב דקהל מעייני הישועה

ברכת מזל טוב לכבוד הסבים הגה"צ
אב"ד מקור חיים שליט"א, הגה"צ
האדמו"ר מדינוב מאנסי שליט"א

ואנו תפלה שמשמחת בית צדיקים זו ישפע שפע רב לנו ולכל ישראל, וירוה כ"ק מרן שליט"א רוב תענוג ונחת מכל יוצ"ח, ונזכה עוד לרבות בשנים לחסות בצל הקודש, עדי נזכה שהוא יוליכנו קוממיות לארצנו, בב"א.

לוח השבוע

פרשת **תולדות** תשפ"ז

והגית טעלעפאן סיסטעם
718-977-5555

	סדר א' - עמוד ליום מסכת בבא קמא שיעור היום / חזרת החודש	סדר ב' - דף ליום מסכת בכורות שיעור היום / חזרת החודש	**הבחינה הבא:** זונטאג וישב י"ט כסלו תשפ"ו פ"ק סדר א' - עמוד ליום בחינה בבא קמא דף יג: – דף כ: חזרה בחינה בבא קמא דף ג: – דף י: סדר ב' - דף ליום בחינה מס' בכורות דף מה - נח חזרה בחינה מס' בכורות דף ל – מד
זונטאג יום הבחינה	יג: / ג:	בחינה / ל	
מאנטאג	יד. / ד.	מה / לא	
דינסטאג	יד: / ד:	מו / לב	
מיטוואך	טו. / ה.	מז / לג	
דאנערשטאג	טו: / ה:	מח / לד	

לוח השבוע

פרשת **ויצא** תשפ"ז

והגית טעלעפאן סיסטעם
718-977-5555

	סדר א' - עמוד ליום מסכת בבא קמא שיעור היום / חזרת החודש	סדר ב' - דף ליום מסכת בכורות שיעור היום / חזרת החודש	**הבחינה הבא:** זונטאג וישב י"ט כסלו תשפ"ו פ"ק סדר א' - עמוד ליום בחינה בבא קמא דף יג: – דף כ: חזרה בחינה בבא קמא דף ג: – דף י: סדר ב' - דף ליום בחינה מס' בכורות דף מה - נח חזרה בחינה מס' בכורות דף ל – מד
זונטאג	טז. / ו.	מט / לה	
מאנטאג	טז: / ו:	נ / לו	
דינסטאג	יז. / ז.	נא / לז	
מיטוואך	יז: / ז:	נב / לח	
דאנערשטאג	יח. / ח.	נג / לט	

געזען ווי דער גוי מעלקט די מילך און קיינער איז נישט דארט.

האט צעהלימער רב געהייסן מ'זאל לאזן די קאר אנגעצינדן, און ווי נאר ער האט געזען אז דער גוי איז אריין אין שטוב, איז צעהלימער רב ארויסגעקומען און אויסגעגאסן די גאנצע מילך. צוליב די גרויסע פחד וואס דער גוי וואלט אים געקענט טון אויף דעם, איז ער תיכף ומיד צוריקגעלאפן אין קאר און געהייסן אוועקפארן מיט א שנעלקייט, אזוי האט ער געראטעוועט דעם עולם פון א מכשול. דעמאלטס האט ער טאקע אפגעזאגט דעם משגיח פון אמט.

מרן שליט"א: איך פלעג אמאל ארויספארן געבן די השגחה אויף די מילך.

הרב משה דוד: וואו איז דאס געווען, אין אפסטעיט?

מרן שליט"א: אסאך ווייטער פון דעם.

הרב משה דוד: ביי וועמען פלעגט דער זיידע געבן די השגחה?

מרן שליט"א: גאלדען-פלאוי מילך און מחמירים טשיז, אבער די מעשה איז געשען ביי די מילך.

*

מרן שליט"א: ס'איז געווען א איד **הרה"ח ר' ר' יושע פריעדמאן ז"ל**, איך האב אים געקענט, ער איז געווען א חסיד'ישער איד, א בעלזער חסיד, זיין זון איז **הרה"ג ר' פינחס פריעדמאן שליט"א** ראש הכוללים פון בעלזא אין ארץ ישראל.

ר' יושע פריעדמאן האט אן איידעם **הרה"ח ר' ישראל הערמאן הי"ו**, ער איז נעכטן געווען ביי מיר (בשמחת ה'וואר'ט לנכדו הר"ר פנחס ב"ר משה אהרן קריצלער הי"ו), האט ער געשמועסט פון די מעשה, אז ביים קריג איז זיין שווער געווען אין א באראק און **כ"ק אא"ז מרן הערוגת הבשם זי"ע** איז געקומען צו אים אין חלום און געזאגט: "איך האב דארט אין יענע באראק אן אייניקל, גיי זיי אים מציל און נעם אים ארויס פון דארט".

ער האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט פון די חלום, איז דער ערוגת הבשם נאכאמאל געקומען צו אים, אבער ער איז ווייטער צוריקגעגאנגען שלאפן, דערנאך איז דער ערוגת הבשם געקומען א דריטע מאל צו אים אין חלום און געזאגט: "איך וועל דיר א טובה טון אויף יענע וועלט".

האט ער געזאגט, הלא דבר הוא אז ס'איז שוין דריי מאל די זעלבע חלום, ער האט אבער מורא געהאט צו גיין, ס'איז געווען א גרויסע סכנה, די דייטשן קענען אים שיסן פאר'ן ארויסגיין פונעם בארק.

דארט אין יענע בארק איז אויך געווען **הגה"צ ר' משה ניישלאס זצ"ל**, האט ער אויפגעוועקט ר' משה ניישלאס און געפרעגט וואס צו טון דא, האט אים ר' משה ניישלאס געזאגט: "על השנות החלום, איז עס אן אמת'דיגע זאך, גיי טו עס און האב נישט מורא".

ס'איז געווען פארטאגס צי אינמיטן די נאכט, און ער האט זיך ארויסגעכאפט צו יענע בארק, האט ער געטראפן דארט **הרה"ח ר' דוד גרינוואלד ז"ל** א זון פון **הגה"ק יארע רב זצוק"ל**, ער איז געליגן דארט צווישן די מתים רח"ל ווייל ער האט שוין געהאלטן ביים אויסגיין ל"ע, אבער ער האט נאך געלעבט און ער איז געווען זייער שוואך, איז ר' יושע פריעדמאן צוגעגאנגען צו אים און געזאגט: "דיין זיידע איז געקומען צו מיר אין חלום און געזאגט אז איך זאל דיר ראטעווען". ער האט אים ארויסגעשלעפט פון צווישן די מתים און ער האט אים אנגעטון געהעריג, און ער האט טאקע איבערגעלעבט די קריג.

הרה"צ רבי מאיר שליט"א דומ"ץ קהלתנו: איך האב געהערט די מעשה פון **הגה"ח ר' יצחק דוד פריעדמאן ז"ל**.

מרן שליט"א: יא, מ'האט אלץ געוואוסט דערפון, אבער נעכטן אז ער איז געווען ביי מיר האט מען נאכאמאל געערעדט דערפון.

משב"ק הרה"ח ר' בנימין האפפמאן שליט"א: דער איד האט דערציילט פאר'ן רבי'ן אז ממש אביסל פאר זיין שווער איז אוועק האט ער געבעטן פון זיין שווער אז ער זאל נאכאמאל דערציילן די מעשה, האט ער געזאגט: "יא, כ'וועל עס דערציילן, ווייל ער דארף מיר א טובה טון"...

מרן שליט"א: איך געדענק ווי ר' יושע פריעדמאן האט געבויט די מקוה אין קעמפ אין די אנפאנג תש"ל יארן.

ביי צעהלימער רב'ס ציון איז געווען א מעשה, אז איינער איז געווען ביים ציון דא אין צעהלים, אויפ'ן וועג אהיים האט ער אהיימגעדרייווט און ער האט געפלאנט צו גיין אויף א פלאץ וואס מ'דארף נישט צו גיין, א מאווי צי ערגעץ אנדערש. אינמיטן וועג האט ער געשפירט אז ער איז זייער מיד און ער קען נישט אזוי ווייטער דרייוון, האט ער זיך אפגעשטעלט ביי די זייט און געכאפט א דרימל.

אזוי שלאפנדיג איז צעהלימער רב געקומען צו אים אין חלום און געזאגט: "זאלסט וויסן, דיין לעכט וואס דו האסט אנגעצינדן פאר מיר ברענט נאך, איך ווארן דיר אז דו זאלסט נישט גיין און דו וועסט נישט גיין".

אין די ערשטע יארן איז געווען איינגעריסן די טעלעוויזשען, האט צעהלימער רב געזאגט אמאל ביי א דרשה: "קינדער! ווער עס האט א טעלעוויזשען אינדערהיים זאל נעמען א שטיינדל און אריינווארפן און צעברעכן די טעלעוויזשן, נאכדעם זאל ער קומען צו מיר, וועל איך עס באצאלן און נאך צוגעבן עפעס אויך פארן קינד".

ס'איז געווען אן אינטערעסאנטע זאך ביי די קריגס-צייטן. אמאל איז געווען די קליימער שול אויף קליימער און בעדפארד, ס'איז געווען א מאדערנע שול, און דער סדר איז געווען אז מ'האט געברענגט געסט זאלן זאגן דרשות שבת, אמאל האט מען גערופן צעהלימער רב זאל קומען דרש'נען און צעהלימער רב האט געזאגט אז ער נעמט עס אן.

זיינע מענטשן האבן אים פראבירט אפצורעדן זאגנדיג: "עס פאסט נישט פאר'ן רבי'ן אהינצוגיין, ס'איז מאדערנע חברה", אבער ער האט נישט געפרעגט קיין שאלות און געגאנגען. ביים דרשה האט ער דארט געזאגט: "ווער

ס'קען טון פעולות צו מציל זיין אידן פון אייראפע, איז א מצוה אז ער זאל עס טון אפילו אויב מ'דארף מחלל שבת זיין". וועגן דעם האט צעהלימער רב געוואלט אהינגיין[ב].

דא איז געווען א רב **הגה"צ הרב חיים קרוגער זצ"ל**, ער איז געווען פון די אגודת הרבנים, ער איז געווען א תלמיד חכם, ער איז געווען א גאליציאנער, א בעלזער חסיד, ער איז געווען אביסל היימיש מיט **כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל**, ער האט געטון אין גיטין.

צעהלימער רב איז אמאל אריינגעפאלן אין פעקל, מ'האט אים איינגענארט אין א געשעפט, מ'האט אים גערופן צו דין תורה און על פי תורה וואלט ער געדארפט שוועכן, טאמער נישט וואלט ער געדארפט צאלן ביז הונדערט טויזענט דאללאר - בימים ההם איז הונדערט טויזענט דאללאר געווען אזויווי היינט אפאר מיליאן דאללאר - אבער דער הרב קרוגער האט מציל געווען צעהלימער רב פון א שבועה.

די מעשה איז געווען אז ס'איז געווען א מאדערנע איד וואס האט געוואלט לויפן צו זיין א 'דזשאדזש', ער האט זיך עפעס 'געווען' מיט איינעם, ער האט געוואלט איינשטעלן אז טאמער געווינט ער נישט די וואלן געבט ער פאר יענעם הונדערט טויזענט דאללאר, און מ'האט געמאכט אן אפמאך אז ער איז משליש די געלט ביי צעהלימער רב.

צעהלימער רב האט אוועקגעלייגט די געלט אין א סעיף און נישט איבערגעציילט די געלט צי ס'איז טאקע דא דארט הונדערט טויזענט דאללאר. שפעטער איז יענער געקומען אפנעמען די געלט פון צעהלימער רב און ביים איבערציילן האט ער געזען אז ס'פעלט פון די הונדערט טויזענט דאללאר, ס'איז נישט דא קיין הונדערט טויזענט דאללאר.

דער הרב קרוגער איז געווען א קלוגער איד, האט ער חוקר ודורש געווען ביי דעם חברה-מאן, ביז ער האט ארויסבאקומען פון אים אז בשעת'ן משליש זיין די געלט ביי צעהלימער רב האט ער אים איינגעפאפט, עס איז בכלל נישט געווען קיין הונדערט טויזענט דאללאר. אזוי האט ער מציל געווען צעהלימער רב פון א שבועה.

הרב משה דוד: וואו האט צעהלימער רב געפירט די טיש פרייטאג צונאכטס, אין שטוב אדער אין בית המדרש?

מרן שליט"א: אין שטוב, מ'האט אריינגעלאזט אינמיטן די טיש.

משב"ק הרה"ח ר' בנימין: איך געדענק וועז דער רבי ז"ל פלעגט פארן אויף פלארידא, פלעגט אונזער עולם גיין צום צעהלימער רב'ס טיש.

ער פלעגט טיילן קוגל פרייטאג צונאכטס, טאמער ס'איז איבערגעבליבן קוגל האט ער מורא געהאט אז וועז די רביצין וועט זען אז די טעלער איז נישט ליידיג, וועט זי קומענדיגע וואך מאכן א קלענערע קוגל, וועגן דעם פלעגט ער פרעגן: "ווער האט נישט געהאט 'נאך'?" און ער האט געטיילט נאכאמאל ביז די טעלער איז געווארן ליידיג.

מרן שליט"א: שמעתי אז ביי שלש סעודות האט ער אויך געטיילט קוגל.

צעהלימער רב פלעגט געבן די השגחה אויף 'דזשעי-דזשעי' מילך, אמאל איז ער געקומען צו אונז אין בית המדרש אויף א ברית צי עפעס אנדערש, און ער האט געזען אז מ'דעליוועט מילך פאר די תלמוד תורה פון 'קהל' מילך[ג], האט ער געהאט עגמת נפש דערפון, ער האט געמיינט אז ס'איז עפעס בכוונה אז מ'נוצט נישט זיין מילך, אבער ער האט גארנישט געזאגט.

א שטיק צייט שפעטער איז מיין שווער **הגה"ק טעטשער רב זצוק"ל** געקומען צום טאטן ז"ל אויף א וויזיט, בתוך הדברים האט מיין שווער ז"ל געפרעגט פון טאטן ז"ל: "דער רבי נוצט נישט קיין 'דזשעי-דזשעי' מילך?" דער טאטע ז"ל האט נישט געענטפערט דירעקט אויף דעם, נאר ממשיך געווען די שמועס וויטער מיט אנדערע זאכן.

ב. ראה במדור 'חסידים דערציילן' מה שסיפר הרה"ח ר' שמעון שפירא ז"ל שהיה שם בשעת מעשה.

ג. בתחלת השנים באמעריקא ייסד הגה"ק מצעהלים זצוק"ל חלב ישראל תחת כותרת קהלת 'קהל חרדים' וזה היה נקרא 'קהל-מילך', לאחר זמן נפרד הגה"ק מצעהלים מ'קהל חרדים' ופתח קהלה רשמית לעצמו 'קהל ערוגת הבשם', ואז פתח קהל ערוגת הבשם את החברה 'דזשעי-דזשעי', וחברת 'קהל חרדים' המשיכו לייצר חלב ישראל תחת השגחת קהל יטב לב סאטמאר.

נאכ'ן באזוך האט דער טאטע ז"ל געזאגט פאר מיין שוועער ז"ל: "קומט איין, איך ווייל אייך ווייזן מיין דירה", מיין שוועער האט זיך געוואונדערט וואס דאס מיינט, 'ווייזן די דירה' איז עפעס א ווייבערישע זאך... אבער ער איז מיטגעגאנגען מיט'ן טאטן ז"ל אין די דירה, דער טאטע ז"ל האט אים געוויזן דא איז דער צימער און דא איז יענע צימער, נאכדעם האט אים דער טאטע ז"ל אריינגעפירט אין קאך, געעפענט די פרידזשידער און געוויזן: "קוקט, ס'איז דא דזשעי-דזשעי' מילך"...

הרה"צ רבי מאיר: נאכ'ן קריג איז געווען דא דריי ברודער'ס, **הרה"ח ר' עמרם גרינוואלד ז"ל**, דער טעטשער רב ז"ל, און דער **חוסטער רב הגה"צ רבי יושע גרינוואלד זצ"ל**.

מרן שליט"א: חוסטער רב האט געשריבן א גאנצע באשרייבונג 'עין דמעה', פון וואס ער האט אלץ מיטגעמאכט ביים קריג.

הרה"צ רבי מאיר: ער ליגט אין ארץ ישראל נעבן **כ"ק מרן מבעלזא זי"ע**, ס'איז אינטערעסאנט וויאזוי האט ער באקומען אזא חלקה.

מרן שליט"א: בזיווג שלישי איז ער געווען אן איידעם ביי **כ"ק האדמו"ר האמרי חיים מוויזניץ זצ"ל**, ער האט חתונה געהאט מיט די רביצין בזוו"ר פון **כ"ק האדמו"ר רבי יודא'לע מדזיקוב זצ"ל**, און **כ"ק האדמו"ר מבעלזא שליט"א** איז דאך אן אייניקל פונעם אמרי חיים, איז ער געווען א פעטער פאר'ן בעלזער רב שליט"א, אפשר האט דאס געהאט שייכות אז ער האט געקענט באקומען אזא חלקה.

הרה"צ רבי מאיר: צעהלימער רב איז דאך שוין אוועקגעפארן פון צעהלים פאר'ן קריג, וועט איז דאס געווען?

מרן שליט"א: ער איז אנגעקומען קיין אמעריקא אלול תרצ"ח.

הרה"צ רבי מאיר: אבער צווישן צעהלים און אמעריקא איז ער געווען א שטיק צייט אין שטאט וויען ביי **הרה"ח ר' דוד שפוטץ ז"ל**.

מרן שליט"א: יא, ס'איז געווען פורים תרצ"ח וואס ער האט פלוצלינג געדארפט אנטלויפן פון צעהלים[ד].

די וואנרט 'צעהלים' קומט דאך פון 'צלם', ווייל אויף דויטש הייסט די שטאט 'דויטש-קרויץ', האט מען עס גערופן 'צעהלים'.

כ"ק מרן שליט"א למד קטע בספה"ק מגדלות מרקחים פ' מצורע, וניגש לפקוד הציון הק'.

ד. ראה בקובץ 'עלי זכרון' (קובץ נה עמוד נח) במאמרו של הרב ניסן ווייס הי"ו: בליל שבת קודש פרשת זכור שנת תרצ"ח, כאשר אוסטריה הסתפחה לממשלת גרמניה, בעת עריכת השלחן בבית המדרש בצעהלים, נשמעה רעש מאחורי החלון, ורבינו [מצעהלים] ניגש אל החלון לראות מה מתרחש שם, ואבני בליסתראות נזרקו לעבר רבינו ובדרך נס לא פגעו בו כלל. ראשי הקהילה בקשו מרבינו שיסגור הישיבה וישלח הבחורים הדרים מחוץ לעיר, ורבינו נעתר לבקשתם לסגור הישיבה עד יעבור זעם.

בעצם יום הפורים בא הגלח ואמר שעד הלילה צריך צעהלים להיות 'יודען ריין' והותר להם רק ליקח עמהם חבילה אחת, ובעצם יום הפורים לעת ערב גורשו היהודים בעירום ובחוסר כל אל עבר עיר הבירה וויען, והעיר צהעלים נבוכה. רבינו סיפר כמה פעמים שבאותו תקופה חלם לו חלם האיך שהוא בורח ביחד עם כמה וכמה אנשים ולא ידע סיבת מרוצתו, אמנם כיון שכולם רצו רץ אף הוא עמהם, באמצע הריצה הבחין שבין הבורחים נמצא כ"ק מרן הגה"ק החתם סופר זצוק"ל, ורבינו הבחין האיך שבתוך מרוצתו בתוך בוץ עושה גומות, והיות שהיה זאת ליל שבת חשב בעצמו שאם אכן שמדינא מותר לעשות גומות בתוך הבוץ, אבל גדול כהחתם סופר היה לו להזהר בזה, ובתוך כדי כך שהוא חושב פנה החתם סופר אליו ושאלו מי הוא, וברכו החתם סופר שינצל מידי הרשעים, ותלה רבינו שבזכות ברכה זו זכה להימלט מהצרות.

רבינו עזב את העיר צעהלים אל עבר העיר וויען, שם התאכסן בבית חתן אחיו מו"ה דוד שפוטץ ע"ה ועל אף היותו שם בין הגולים, הרביץ שם תורה לתלמידים, בין התלמידים שם היה הרה"ג ר' דן אונגארישער זצ"ל אשר לימים נעשה לראש ישיבת בית מדרש עליון.

בס"ד

ניץ אויס די פרייע מינוטן

אויף לימוד התורה

והגית

מפעל ללימוד והזרה
דק"ק קהלת יעקב פוסנא
בהשראה
כ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש

איר קענט זיך אויפסיינען
צו באקומען אין אימעיל
די טעגליכע והגית שיעור
פארגעלערנט מיט קלארקייט

יש קונה עולמו בשעה!
קוק דיר פאר די והגית שיעור
חזר איבער די לימודים

- זיצענדיג אין טרעפיק
- ביים לאנטש ברעיק אין אפיס
- וואַרטענדיג אין קאנפערענץ רום
- צווישן איין קאסטומער און די צווייטע

הערן א שיעור איז נישט במקום פון גיין אין ביהמ"ד לערנען מיט א חברותא/שיעור

והגית בו • אז תצליח

דברות קודש

פתיחת זמן החורף לאברכי הכולל

יום ה' נח תשפ"ז לפ"ק

בקצירת האומ"ר

ס'איז תחלת הזמן. מ'זעט אז ס'זענען דא ספרים וואס האבן לאנגע הקדמות, פאר מ'הייבט אן לערנען דעם ספר איז דא א לאנגע הקדמה. **כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל** האט אויך געשריבן לאנגע הקדמות, זענען געווען אידן וואס האבן אים געזאגט: "דער רבי זאל נאר שרייבן לאנגע הקדמות, דער ספר קען שפעטער ארויסקומען, ווי לענגער די הקדמה אלס בעסער"...

אבער איך וועל פראבירן נישט צו רעדן צו לאנג, ווייל אלעס לאזט דער בעל דבר נאר נישט לערנען, ממילא קען זיין אז אויך אין דעם זאל זיך אריינכאפן א מעשה יצר, אבער דאך דארף מען זאגן עפעס צום אנפאנג פון זמן, וועל איך רעדן עפעס אפאר ווערטער.

ברוך ה' אז מ'האט אנגעהויבן דעם זמן מיט התמדה, מ'לערנט בהתמדה רבה, ברוך ה', הודו לה' כי טוב! מ'דארף לויבן דעם אייבערשטן אויף דעם, א איד דארף צו וויסן אז מ'טוט גארנישט אליין נאר דער אייבערשטער איז דער וואס העלפט מיר, ממילא דארף מען יעדן טאג דאנקען דעם אייבערשטן אויף דעם.

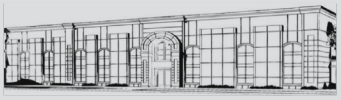
חשיבות המחשבה

ס'איז ידוע וואס ס'שטייט אין מדרש (מובא ברש"י על תהלים קיט, קל) פתח דבריך יאיר מבין פתיים, תחלת דיבורו של הקב"ה במעשה בראשית יהי אור ממנו יבינו הכל ויפתחו בדברי תורה.

זאגט דער **נועם מגדים** (בפתיחת הספר) אז ס'שטייט אין די משנה (אבות ה, א) בעשרה מאמרות נברא העולם, פרעגט די גמרא (ראש השנה לב.) אז ס'איז דאך נאר דא ט' ויאמר, ענטפערט די גמרא בראשית נמי מאמר. דארף מען פארשטיין, פארוואס טאקע שטייט דער מאמר פון בראשית אויף דעם אופן, שטייט פון ספרים אז דער מאמר פון בראשית איז א מחשבה און דאס איז אזויווי א מאמר.

אויב אזוי, איז הא גופא קשיא, פארוואס טאקע איז געווען דער מאמר פון בראשית נאר מיט א מחשבה. נאר דאס קומט צו וויזן וואס עס איז די חשיבות פון די מחשבה פון א איד, אז הקב"ה האט באשאפן דעם סדר העולם אז ס'האט זיך אנגעהויבן מיט מחשבה.

אויב אזוי אז מחשבה איז אזא געוואלדיגע זאך, דארף דאך א איד וויסן וויאזוי צו היטן די מחשבה. א איד קען זיך נאר היטן די מחשבה דורך לימוד התורה, אז מ'לייגט זיך אריין די קאפ אין לערנען. דאס מיינט דער מדרש, תחלת דיבורו של הקב"ה במעשה בראשית יהי אור ממנו יבינו הכל ויפתחו בדברי תורה [אתד"ק].

ישיבה קטנה
קהלת יעקב פאפא
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

המאיי"ר לארץ ובטובו מחדש בכל יום תמיד

ברכת מזל טוב בכל לבב, להאי איש אשר מים חיים מפיו נשאב, מאיר נתיב, מכל אבני סגולה חביב, רב נהוראי, כל הרואה אומר ברקאי, מרביץ תורה לעדרים, מזכה את הרבים, מוכתר בכתר עליון, חכם ונבון, בתורה ובדרושים נעימים מחדש, עומד על המשמר בלב ונפש, דבריו חוצבים להבות אש, ה"ה

הרב הגאון רבי **מאיר גרינוואלד** שליט"א מגיד שיעור בישיבתנו הק'

לרגל השמחה הגדולה השרויה במעונו בנשואי בנו החתן המופלג בתוי"ש שמואל ני"ו

עם בת הגה"צ רבי יחזקאל שרגא האראוויץ שליט"א דומ"ץ ספינקא בן כ"ק האדמו"ר מתולדות צבי דספינקא שליט"א וחתן כ"ק האדמו"ר מבורשטין שליט"א - מחותנו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יהי תמיד שלום בחילו שלוה באהלו, אלקי אביו יהיה בעזרו, ה' יפיק רצונו, כפועלו ומעללו, יהי כבוד ה' חופף עליו לגוננו, חיים במגורו, ושלום במלונו, עדי נזכה שהקב"ה יביאנו אל הר קדשנו, ומלכנו בראשנו אמן.

המברכים לעומתו והשמחים בשמחתו **בחורי שיעור ב' בישיבה קטנה**

ממילא אז א יונגערמאן קומט אריין צופרי אין כולל דארף עס זיין מיט א מחשבה, "איך גיי מיר אריינזעצן און לערנען בהמשך אחת", נישט אז מ'זאל נאר זיין האלבוועגס מיט די מח דא, מיט א מחשבה ווי למשל, "כ'האב נאך צוגעזאגט יענעם אז איך גיי אים טעלעפאנירן און יענעם וועל איך טון עפעס אנדערש", נאר יעצט איז די וועלט געשטאנדן, יעצט ליגט מיר די גאנצע קאפ אין לערנען.

כל העולם כדאי לו

איך וועל נאר נאכזאגן ווערטער וואס שטייט, אבער דער עיקר וואס מ'דארף זיך אפלערנען פון דעם.

ס'שטייט אין די משנה (אבות ו, א) רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו. דארף מען פארשטיין פשט אין די משנה, די משנה רעכנט דאך דא אויס ווייטער מערערע ענינים נקרא ריע, אהוב, אוהב את המקום און אזוי ווייטער, איז דאך דער 'כל העולם כדאי לו' איינער פון די צען זאכן, וואס איז פשט פון דעם 'ולא עוד'.

שטייט אין **חתם סופר** א ווארט, די גמרא זאגט אין מועד קטן (כה.) כי נח נפשיה דרב הונא האט רבי אבא געזאגט ראוי היה רבינו שתשרה עליו שכינה אלא שבבל גרמה ליה, אז דאס וואס ער האט געלערנט תורה אין בבל און נישט ארץ ישראל דאס האט אים גורם געווען. זאגט דער חתם סופר אז די משנה רעכנט אויס אין כלים (א, ו) עשר מעלות פון קדושות וואס ארץ ישראל האט, און יעדע מקום קדוש איז אויך א בחינה פון ארץ ישראל, ממילא וואלט מען געקענט מיינען לויט די גמרא אז מ'קען נאר לערנען אין ארץ ישראל, דארף מען אבער וויסן אז נישט די מקום אליין איז גורם נאר דער מענטש איז מכבד די מקום, נישט די מקום איז מכבד דער מענטש נאר דער מענטש איז מכבד את המקום.

דאס מיינט מען כל העולם כולו כדאי הוא לו, אז מ'זאל נישט מיינען אז נאר אין בית המדרש קען מען לערנען תורה לשמה, נאר 'כל העולם כולו כדאי הוא לו', איבעראל קען מען לערנען תורה לשמה, נישט נאר אין בית המדרש. נאכדעם רעכנט די משנה אויס די צען מעלות פון הלומד תורה לשמה צו מרמז זיין אז סוף כל סוף האט א בית המדרש וואס מ'לערנט תורה צען מדריגות אין קדושה, אזויווי קדושת ארץ ישראל האט צען קדושות. אזוי שטייט אין חתם סופר.

אדם מכבד המקום

וואס איז עס דא נוגע צו אונז. קודם דארף מען צו וויסן, א יונגערמאן קומט ארויף אין כולל און טראכט צו זיך, "אה, ס'איז א פיינע כולל, מ'לערנט דא זייער פלייסיג", דארף מען צו געדענקען אז א 'פיינע כולל' הייסט לויט ווי פלייסיג אונז גייען דא לערנען, ווייל לויט דעם וועט די פלאץ זיין, דורכדעם וואס מ'זיצט און מ'לערנט מיט די גאנצע שלימות און מיט

בלב נרגש וברגשי הכרה ותודה, משגרים אנו בזה כסא דברכתא, וברכת מזלא טבא וגדיא יאה, מול ידידנו וידיד כל נפש חי, עושה ומעשה בכל לב ונפש להביא אורה ושמחה בבתי אנשי שלומינו, ה"ה

הרב **שמואל בער כ"ץ** שליט"א

מנהל דת"ת ב"פ ושדכן נאמן בקרב אנ"ש

לרגל שמחת נישואי בנו למזל טוב החתן ישראל מענדל הי"ו ממצוייני תלמידי ישיבתנו הק' קרית פאפא עם בת הרה"ג אביגדור יואל גאמבא שליט"א מגי"ש בקרית פאפא

בזכות הסיוע והעזר להקמת בתים נאמנים בישראל, יהא רעווא שהזיווג יעלה יפה יפה, ויזכה לבנות בית מלא ברכת ה', ובמהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה וגו', בביאת בן דוד גואלנו, ומלכנו בראשנו בב"א.

המכירים פעולתיך הנשגבות

ארגון גשר לקשר דחסידי פאפא

די גאנצע התמדה, בשעת די גאנצע קאפ ליגט אין לערנען מיט א העכערקייט, אזוי וועט די פלאץ זיין א פיינע פלאץ.

די צווייטע זאך דארף מען וויסן אז דער מענטש איז מכבד דעם מקום. דאס איז מרומז אין דעם וואס ס'שטייט אין די גמרא ד' אמות של אדם קונה לו, א איד האט ארום זיך ד' אמות של הלכה וואס משחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, וואו א איד גייט איז ער ארומגענומען מיט ד' אמות של הלכה, און ער מאכט זיינע ד' אמות פאר א מקום קדוש.

קומט אויס, אז א יונגערמאן דארף צו וויסן, אז נישט נאר וועז מ'איז דא אין כולל איז מען אזויווי א כולל יונגערמאן, נאר איבעראל וואו מ'גייט איז מען פירט מען זיך אזויווי א כולל יונגערמאן, וועז מ'איז אין בית המדרש צווישן בעלי בתים פירט מען זיך אויך אזויווי א כולל יונגערמאן, ווייל נישט דער פלאץ איז גורם, נאר דער מענטש איז מכבד די מקום.

ממילא דארף מען צו וויסן, אז א יונגערמאן וואס לערנט דא אין כולל במשך די טאג, איז נישט געגוג אז ער פירט זיך מיט א העכערקייט נאר די שעות פון כולל, נאר די גאנצע צייט דארף מען זיין מיט א העכערקייט נישט קיין נפקא מינה וואו מ'איז.

אודאי וועז מ'איז דא טוט מען זיך אנווארעמען, אבער דאס דארף אויך זיין וועז מ'איז נישט דא אין כולל. וועז מ'גייט אראפ אין בית המדרש צווישן בעלי בתים דארף מען זיין העכער פון די בעלי בתים.

דאס איז נוגע שטענדיג, צי איז דאס שבת, צי יום טוב, צי ערב שבת, צי צופרי ביים דאוועגען, צי ביינאכט ביים לערנען, צי אין שטוב; איבעראל דארף מען וויסן, "איך בין העכער פון יעדעם איינעם".

המשכת ההתעוררות

ס'שטייט אין מדרש (בראשית רבה ג, ח) ויקרא אלקים לאור יום אלו מעשיהן של צדיקים ולחושך קרא לילה אלו מעשיהן של רשעים. ס'שטייט נישט אין מדרש אור יום אלו הצדיקים ולחושך קרא לילה אלו רשעים, נאר ס'שטייט 'מעשיהן' של צדיקים און 'מעשיהן' של רשעים, דארף מען פארשטיין אויף וואס דאס איז מרמז.

די וואכעדיגע סדרה שטייט אין פסוק (ג, ז) ויבא נח אל התיבה מפני מי המבול, זאגט רש"י מאמין ואינו מאמין שיבא המבול ולא נכנס לתיבה עד שדחקוהו המים. דאס איז א גרויסע פלא וואס די מפרשים שטעלן זיך שוין אויף דעם, אז נח וואס די תורה איז מעיד אויף אים (ז, א) כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, וויאזוי קען זיין אז ער איז געווען א מאמין ואינו מאמין.

איגוד החבורות
דחסידי פאפא

מעומק הלב נברך בזה ברכת מזל טוב לכבוד האי ארי שבחבורה, עוסק בתורה בשקידה נפלאה, שמועתו נאה, עושה פרי תבואה, תורה וחסידות בו צמודים יחד, כמעיין המתגבר משפיע לנו מבאר החיים של רבותינו הק', אשרי השומעים בכל עת אמרתו, עובד עבודתו בקודש במסירות נפלאה, מאיר פנים לכל אדם, ה"ה

הרה"ח ר' **שמעי' וועבער** שליט"א

ראש החבורה במסגרת איגוד החבורות דחסידי פאפא

לרגל שמחת הולדת בתו למזל טוב

יהי רצון שיזכה לרוות רוב תענוג ונחת מכל יו"ח, מתוך שלוות הנפש והרחבת הדעת, ויתברך בשפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו, ויזכה להמשיך עם פעלים וחיילים לתורה וחסידות, להשפיע תורה וחסידות מבארם של רבותינו הק', עד ביאת ינון גואלנו, ומלכנו בראשנו, במהרה בימינו אמן ואמן.

המברכים ברגשי גיל והוד **חברי החבורה תלמידי שיעור ג' בישיבה קטנה מאנסי**

זאגט **כ"ק אא"ז מרן הערוגת הבשם זי"ע** א מורא'דיגע טיפע ווארט (ד"ה מפני מי המבול), אז ס'שטייט אין פסוק (תהלים לב, ו) על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו, לעת מצוא מיינט מען די הייליגע טעג וואס הקב"ה איז זיך ממציא פאר אידישע קינדער ער איז מאיר אן אור פון תשובה, און דער וואס כאפט עס אן

ס'שטייט דאך אין זוהר (חלק ג' קכו.) בכל יום וים בת קול יוצאת מהר חורב שובו בנים שובבים, שטייט אין ספרים (בשם הבעש"ט הק' זי"ע) אז יעדע מאל ווען עס פאלט איין פאר איד א הרהור תשובה קומט עס פון דעם בת קול. כל שכן אין די הייליגע טעג קומט אודאי און אודאי אריין פאר יעדעם איינעם א הרהור תשובה.

נאר דער חילוק איז אז איינער כאפט אן די התעוררות, ער ווארעמט זיך דערמיט, ער קאכט זיך דערמיט; פון די אנדערע זייט איז דא איינער וואס גייט סתם ווייטער.

דאס זעלבע איז מיט די התעוררות פון די הייליגע טעג, איינער כאפט אן די התעוררות, די ווארעמקייט און די העכערקייט פון די הייליגע טעג, און מ'איז עס ממשיך אויף די ווינטערדיגע טעג און אויף די ווינטערדיגע נעכט, וואס ס'שטייט פון **הרה"ק רבי הירש זידיטשויבער זי"ע** אז די ווינטערדיגע נעכט קען מען ממשיך זיין קדושת חול המועד, אין אדם לומד רוב חכמתו אלא בלילה (רמב"ם הלכות תלמוד תורה ג, יג), אלעס וועגדט זיך וויאזוי מ'פירט אן די נעכט מיט די פארטאגס; עכ"פ דאס איז איין סארט מענטש, לאידך גיסא ביי א צווייטן וועט אפגעקילט די התעוררות פון די הייליגע טעג.

דאס מיינט על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו, 'לעת מצוא' מיינט דאך די הייליגע טעג, 'שטף מים רבים' מיינט מען אז ס'גייט דורך עס שווימט אוועק, דארף א חסיד מתפלל זיין אז ווען ס'קומט די הייליגע טעג זאל עס נישט אוועקשווימען, נאר איך וויל וייטער אנהאלטן די התעוררות פון די הייליגע טעג.

וויבאלד אין די הייליגע טעג איז דאך דא אן איחוד צווישן אידישע קינדער, וויל פאר יעדעם איינעם פאלט איין א הרהור תשובה, אבער ווען עס גייט אוועק די הייליגע טעג איז איינער ביי די מדריגה אז ער כאפט עס אן און ביי א צווייטן גייט עס אוועק פון אים, די אנדערע מענטשן, די שוואכערע אידן, ביי זיי פליט אוועק די התעוררות פון די הייליגע טעג, וועגן דעם זענען אונז מתפלל 'אליו לא יגיעו', אז אונז זאלן נישט נשפע ווערן פון דעם.

זאגט דער ערוגת הבשם, אז דאס האט פאסירט מיט נח, הקב"ה האט מכוון געווען אויף די גשם להורידן ברחמים אז ס'זאל זיין גשמי ברכה, אבער אין דער איין רגע וואס זיי האבן אויך געוואלט תשובה טון, איז געווארן א התחברות פון נח מיט בני דורו, הגם ס'איז נאר געווען א רגע כמימרא וואס ער האט געהאט א שייכות מיט בני דורו, האט עס אים געשאדט עד כדי כך אז ער איז געווען 'מאמין ואינו

באנו בזה להביע מיטב ברכותינו ואיחולי מזל טוב מול ידידנו היקר, שמו הטוב הולך לפניו, יושב בין אהלי שם ועבר על התורה ועל העבודה, דמות של אברך חסידי בכל הנהגותיו ותהלוכותיו, עושה ומעשה בכל לבו ונפשו, רץ כצבי וגבור כארי לפעול ולהפעיל למען כל דבר טוב, כי לו נאה לו יאה שבח ותהלה, ה"ה

האברך החשוב הר"ר **שמעי' ברי"י וועבער** הי"ו

עוסק בלב ונפש למען כולל בוקר-כולל רבינו

לרגל שמחת הולדת בתו למזל טוב

יתן השי"ת שיזכה לראות רוב תענוג ונחת מכל יו"ח, ויהיה ביתו בית מלא ברכת ה', יתברך עם כל הברכות ועם כל מיני השפעות טובות, בני ברוכי חיי ארוכי ומזוני רויחי, הרחבת הדעת וסייעתא דשמיא בכל אשר יפנה, וימלא ה' משאלות לבבו לטובה ולברכה אכי"ר.

החותם בברכה

הרב שלום צבי ניישלאס - ראש הכולל בשם כל אברכי הכולל

מאמין', שפעטער האט ער זיך שוין אפגעטיילט פון בני דורו, [אתד"ק].

דאס קען מען זיך אפלערנען פון נח, נח האט זיך נישט געטארט מחבר זיין אפילו א רגע מיט בני דורו. דאס טייטש אין אנדערע ווערטער, דער אייבערשטער האט באשאפן דער סדר העולם אז אין אין יעדע פלאץ איז דא העכער'ס און נידריגער'ס.

התנהגות לבני הכולל

די בני הכולל זענען חשוב'ע יונגעלייט, מ'טאר זיך טאקע נישט האלטן בגיאות, אבער מ'דארף מקיים זיין 'ויגבה לבו בדרכי השם', "וואס עס פאסט פאר יענעם פאסט נישט פאר מיר", און דאס דארף זיין אין די גאנצע התנהגות, צי זאל דאס זיין ביים דאוונען, צי זאל דאס זיין אין אנדערע צייטן.

כ'האב נישט ליב אויסצורעכענען חסרונות אויף יונגעלייט, ס'איז כולם אהובים כולם ברורים, אבער מ'דארף צו וויסן אז טאמער א יונגערמאן שטעלט זיך אוועק ביים דאוונען מיט א קאלטקייט און ער נעמט אראפ דעם טלית פון קאפ און כאפט א שמועס מיט זיין חבר, אפילו ס'איז נאר בין גברא לגברא, איז דאס א חסרון, די זמן פון דאוונען איז נישט געמאכט געווארן צו שמועסן.

די גמרא זאגט (יומא פו:) היכי דמי חילול השם אמר רב כגון אנא אי שקילנא בישרא מטבחא ולא יהיבנא דמי לאלתר וכו', ואהבת את ה' אלהיך שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש ת"ח ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה וכו', פלוני שלמד תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו.

קהל קהלת יעקב פאפא
מאנסי, ניו יארק
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

Cong. Kehilath Yakov Pupa
Tel. 845-565-7872
POB 178 Monsey, NY 10952

יוס"ף ה' עליכם ועל בניכם

בשם כל קהל אנ"ש יעלה ויבא ברכת מזל טוב קדם מעלת כבודו ידידנו וידיד כל אנשי שלומינו ובאי בית מדרשנו, איש חי ורב פעלים, מסור בלב ונפש למען קהלתנו הק'

עומד תמיד מוכן ומזומן לכל אנשי שלומינו במאור פנים ובסבלנות מיוחדת, מי ימלל גבורות פעולותיו המלאות על גדותיו, מנדד שינה מעיניו ותנומה מעפעפיו למען כל דבר גדול וקטן בבית מדרשנו, בין בכל יום ויום ובמיוחד במאורעות שונות הנערכות בבנין ביהמ"ד

בחכמה מיוחדת חוסך אלפי אלפים דולרים מקופת הקהלה ומכיסו של כל יחיד שלא ילכו לטמיון, ה"ה

הר"ר **יוסף מענצער** הי"ן

משמש נאמן דבית מדרשנו

לרגל שמחת הולדת הבן למזל טוב

יהי רצון מן קדם אבוהון דבשמיא, שיזכה לראות רוב נחת והרחבת הדעת דקדושה, ויזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות, לאורך ימים ושנים טובות, ויהיה ביתו בית מלא ברכת ה', וכשם שעומד לימין כל יחיד ויחיד בכל מצב שהוא, כן יזכו לימינו של הקב"ה כל מיני חסדים והשפעות טובות, אמן סלה.

המברכים מעומקא דלבא:
הנהלת הקהלה בשם כל קהל אנ"ש

וואס מיינט מען 'מתוקנים מעשיו'? דאס מיינט מען נישט מעשים מתוקנים פון א בעל בת'ישן בליק, נאר מעשים מתוקנים מיט א העכערקייט. אודאי דארף מען זיך נישט פירן אויף אופן וואס בעלי בתים זאלן זיך אפרעדן, פון דעם דארף מען זיך אויך אפהיטן, ווייל סוף כל סוף אז בעלי בתים רעדן איז עס דאך א *שטיקל* חילול ה', הגם א בעל הבית קען אמאל אבי רעדן אויף א כולל יונגערמאן, אבער עס פעלט נישט אז עס זאל צוקומען צו דעם.

התנהגות בשבת

אבער דער עיקר איז אז א יונגערמאן דארף זיך פירן העכער פון יעדעם איינעם, צי איז דאס ביי די טישן, צי איז דאס ביי *שלש* סעודות, אז א יונגערמאן *שטעלט* זיך אוועק *שמועסן* ביי *שלש* סעודות איז דאס נישט קיין העכערקייט, פארוואס *שטעלסטו* זיך אוועק *שמועסן* ביי *שלש* סעודות?! ס'איז נישט נוגע פאר רובא דרובא, אבער מ'דארף צו וויסן דערפון.

מ'דארף וויסן אז וועו ס'קומט א *שבת* דארף מען זיין צוגעגרייט מיט חסיד'ישע ספרים.

התנהגות בבית

די *שטובער* דארפן זיין מיט א העכערקייט, סיי די חינוך הבנים און סיי די התנהגות ביי די בני בית דארף זיין מיט די העכסטע מאס צניעות, די גאנצע התנהגות דארף זיין מיט א העכערקייט.

ס'איז היינט א וועלט פון צייטונגען מיט מאגאזינען, איך רעד *שוין* נישט פון די פראסטקייט וואס עס ברענגט, וואס פראסטקייט איז דאך א *שרעקליכע* זאך, אבער אפילו סתם אזוי דארף מען צו וויסן, וואס גייט אונז אן וואס דער זאגט און וואס יענער זאגט, דאס איז דאך אלעס *שטותים* מיט נארישקייטן, אלע צייטונגען *שרייבן* און יעדע צייטונג זאגט א דעה; אונז האבן מיט דעם גארנישט איינגעלייגט!

אזוי אויך זענען דא פארשידענע טעלעפאן-ליינ'ס פון נייעס, קול פלוני מיט קול פלוני, דארף מען וויסן אז די

בעמדנו אחר השבת הרוממה כשקבוצת אנ"ש זקנים עם נערים זכו לערוך את שבת פרשת חיי שרה בהשראה קדישא של הצדיק הק' פועל ישועות בקרב הארץ הרה"ק רבי ישעי'לע מקערעסטיר זי"ע על שבת התאחדות והתעלות שנתארגן בעידוד ובברכת קדשו של עטרת ראשנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בראשות בנו הרה"צ מורינו הרב שליט"א, באנו בזה להביע מיטב איחולינו לכבוד העסקנים החשובים שעמלו וטרחו לסדר כל עניני השבת על צד היותר טוב, הלא המה

התאחדות אברכים
דקהל קהלת יעקב פאפא
מאנס, בני ברק
בנשואת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הר"ר **יוסף מענצער** הי"ו
משמש נאמן דבית מדרשנו
הר"ר **חיים מנחם כהן** הי"ו

שעסקו בלי ליאות ועמלו בכל כחם ואונם להצלחת השבת שהיה הכל מסודר מוכן ומזומן על צד היותר טוב לשביעת לב משתתפי השבת

יעזור השי"ת שיקויים בהם מקרא שכתוב ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני ה' קרובים אל ה' אלקינו יומם ולילה, "מ'זאל האבן גע'פועל'ט אלעס גוטס", ויזכו כולם להמשיך עם פעלותיהם הברוכות, עדי נזכה לישועתן של ישראל בביאת משיח צדקנו ומלכנו בראשנו אמן.

המברכים מעומק לבבינו
קבוצת אנ"ש משתתפי השבת

גאנצע גאס קען רעדן פון עפעס, אבער אונז גייט עס נישט אן, מ'דארף ארומגיין מיט א *שטאלצקייט* אז די אלע זאכן גייט אונז פשוט נישט אן, אונז גייט נאר אן עבודת ה', אונז גייט אן וויאזוי לערנט מען אזא סברא פון די ראשונים און אזא סברא פון די אחרונים.

שמירת עינים

מ'דארף האבן *שמירת עינים* סיי אויפ'ן גאס און סיי אין מקוה. א טייל זאגן אז מ'פארט אהין מיט אהער, וואו פארסטו? וואס וועט זיין אויפ'ן פליגער? האסט דיר באזארגט מיט *שמירת עינים* אינעם עירפארט און אויפ'ן פליגער?! *שמירת עינים* איז נישט קיין קלייניגקייט, *שמירת עינים שטייט* אין די תורה (במדבר טו, לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, וועד זאגט אז ס'איז נישט יצא *שכרו* בהפסדו וען דו פארסט אויף ליזענסק אדער אויף מירון?!

איך גיי נישט אוועקמאכן די זאך, איך וויל נאר זאגן אפאר דוגמאות וואס מ'זאל פארשטיין אז מ'דארף זיין העכער פון די גאס, מ'דארף זיין העכער פון די בעל הבת'ישע וועלט וואס איז פארנומען אז דאס איז גארנישט און יענס איז גארנישט, דעת בעל הבית איז היפך פון דעת תורה, זיי זאגן אז ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם איז גארנישט, ס'איז נאר א פרומקייט, דאס איז אבער *שטותים* מיט נארישקייטן, דאס איז נישט קיין דרך, יונגעלייט וואס זיצן און לערנען דארפן זיין העכער פון דעם.

ואידך פירושא זיל גמור, איך זאג נאר אביסל אבער מ'דארף וויסן אויך פון צווישן די *שורות*, מ'זאל זיך וואַרעמען ביים דאוונען, ביי די טישן און ביי *שלש* סעודות, יעדער איינער זאל דאוונען אזויוי עס פאסט זיך און אזוי וויטער.

אור התורה

דאס איז מרומז אינעם מדרש ויקרא אלקים לאור יום אלו מעשיהן *של* צדיקים, ווייל פון די אור פון תורה קען מען זען וויאזוי מ'דארף זיך צו פירן, תחלת דיבורו *של* הקב"ה במעשה בראשית ממנו יבינו הכל ויפתחו בדברי תורה, נאר תורה קען מאכן לעכטיג און אזוי קען מען זען וואו מ'גייט, אן תורה קען נישט זיין לעכטיג.

ולחושך קרא לילה אלו מעשיהן *של* רשעים, *מעשים* פון רשעים איז חושך, זיי האבן נישט קיין אור פון תורה, דער וואס האט נישט קיין אור פון תורה איז נישט *רשעים* אבער ס'איז מעשיהן *של* רשעים, ס'איז דומה צו *רשעים*, ווייל אז מ'פירט זיך אויף אן אופן פון נאר אביסל און האלבוועגס איז דאס דומה צו *רשעים*, אבער *מעשיהן של* צדיקים אז מ'פירט זיך ווי צדיקים פירן זיך, קען מען *שטייגן*, און מ'וועט האבן פיינע ערליכע אידישע *שטובער*.

זאל דער אייבערשטער העלפן מ'זאל *שוין* זוכה זיין ס'זאל נתרבה וועדן כבוד *שמים* על ידינו, ס'זאל זיין א כבוד פאר אונזער גאנצע חברייא, די יונגעלייט זאלן האבן וואס מ'דארף, סיי פרנסת הגוף און סיי פרנסת הנפש, ס'זאל זיין א לעכטיגע ווינטער, מ'זאל זוכה זיין אז ס'זאל נתקדש וועדן *שם שמים* על ידינו, מ'זאל זוכה זיין צו ישועות כל ישראל און צו די גאולה *שלימה* בב"א.

* * *

דברות קודש

אצל מעמד התחלת לימוד גמרא לילדי כתה ה' של תלמוד תורה בארא פארק ולינדען

יום ג' נח תשפ"ז לפ"ק

אור הגנוז בתורה

וען ערליכע אידן לערנען, זאגט מען: "זאגט די היליגע משנה, זאגט די היליגע גמרא". דארף מען פארשטיין וואס דאס מיינט, וואס איז דא היליג.

כ'וועל דאס אביסל מסביר זיין פאר די קינדער. וועדן דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, איז קודם געווען א העכערע ליכטיגקייט, אזויוי ס'שטייט אין פסוק (בראשית א, ג) אז דער אייבערשטער האט געזאגט 'יהי אור', אבער *שפעטער* איז די ליכטיגקייט געווארן אוועקגענומען, ווייל צו אזא ליכטיגקייט קענען נישט זוכה זיין נאר צדיקים און דער אייבערשטער האט באהאלטן די ליכטיגקייט אין די תורה.

אט די ליכטיגקייט וואס ליגט אין די תורה, דאס טוט אריינלייכטן אין די מוחות פון אידישע קינדערלין, בפרט יונגע קינדערלין תינוקות של בית רבן וואס אויף זיי שטייט די וועלט, טוט דאס אודאי אויפלייכטן, און דאס איז די היליגקייט פון די תורה.

וועגן דעם זאגן אונז (בברכת אהבה רבה) והאר עינינו בתורתך, דער אייבערשטער זאל אויפלייכטן אונזערע אויגן, אז מ'זאל זוכה זיין צו זען די ליכטיגקייט וואס די תורה הקדושה טוט מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

וועגן דעם זאגט מען וועט מ'לערנט: "זאגט די היליגע גמרא, זאגט די היליגע תורה", ווייל עס ליגט אין דעם א היליגקייט און א ליכטיגקייט.

יודע כל מחשבות אדם

אבער מ'דארף צו וויסן אז מ'דארף זיך אפהיטן, א איד דארף צו גלייבן אז דער אייבערשטער ווייסט די מחשבות פון יעדעם, הקב"ה יודע כל מעשי בני אדם וכל מחשבותם, ער ווייסט אלע מחשבות און דיבורים. א אידיש קינד וואס לערנט תורה דארף זיך היטן די מחשבות, דיבורים און מעשים.

זאלט עטץ אלע וואקסן און שטייגן בתורה ויראת שמים, ענקערע עלטערן זאלן זען פון ענק נחת, ס'זאל נתקדש ווערן שם שמים על ידיכם, ס'זאל מקויים ווערן אלעס וואס מ'וואונטשט.

מיר זאלן זוכה זיין צו ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, מ'זאל זוכה זיין צו די גאולה שלימה בב"א.

* * *

ברכת קודש

על ידי לייוו הוק-אפ לקבוצת אנ"ש משתתפי הנסיעה למקומות הק' ושבת התאחדות בעיר קערעסטיר לקראת שמחת החתונה בחצרות קדשנו בראשות הרה"צ רבי פינחס חיים שליט"א רב דקהלתנו מאנסי

ערב שב"ק חיי שרה תשפ"ז לפ"ק

א גוטן ערב שבת.

ס'איז שבת פרשת חיי שרה, די וואך רעדט מען פון הצלחה, אליעזר איז געגאנגען אויפ'ן וועג האט ער געזאגט (כד, כא) ההצליח ה' דרכו, אז מ'גייט אויפ'ן וועג דארף מען האבן הצלחה און הצלחה קומט פונעם אייבערשטן.

אליעזר עבד אברהם האט געהאט אמונת צדיקים, קברי צדיקים איז דאך דא א קדושה, אפילו אין די שטאט פונעם צדיק איז אויך דא א קדושה, ממילא אז מ'קומט זיך צוזאם אויף אזא שבת, איז די גאנצע שבת א געהויבענע שבת.

זאל דער אייבערשטער העלפן מ'זאל אויפטון דעם שבת וואס מ'דארף צו אויפטון, און מ'זאל אויפטון מיט די גאנצע נסיעה, מ'זאל פועל'ן אלעס גוטס, מ'זאל הערן נאר בשורות טובות.

הצלחה רבה, כל טוב, פועל'טס אלעס גוטס.

א גוט שבת.

חדשות על המערכת

פרשת תולדות תשפ"ז

- הערליך איבערגעפרישט! -

וועגנטליכע שיעורים אפטיילונג

4 דערנאר 1

1 - שיעורי והגית

סדר דף ליום / סדר עמוד ליום / **סדר קיצור שלחן ערוך - הרב יודא לייב ווייס** / ***אי"ה בקרב הימים*** סדר חומש רש"י - הרב יודא לייב ווייס

2 - פרשת השבוע

חיזוק והדרכה בפרשת השבוע - הרה"צ רבי פינחס חיים שליט"א רב דקהלתנו מאנסי בישיבה קטנה מאנסי / הכנה לשבת - הרב אליעזר שלום באדאנסקיא / ***חדש!*** **א חיזוק געדאנק אויף די פרשה - הרב מנחם שלמה גאנצפריעד** / שיעור בספה"ק ויחי יוסף - הרב הערשל ניישלאס

3 - הלכה ומנהג

שיעור הלכה עפ"י סדר והגית בהלכה - הרה"צ רבי פינחס חיים שליט"א רב דקהלתנו מאנסי / שיעור משיב כהלכה - מו"ץ הרה"ג ר' יוסף אבערלאנדער שליט"א / **הליכות בקודש מנהגי רבוה"ק - הרב יוסף סג"ל לעווי**

4 - השקפה וחסידות

חדש! **ספה"ק מאור עינים במסגרת 'ספרן של צדיקים' - הרה"צ רבי מאיר שליט"א דומ"ץ קהלתנו** / ספה"ק ערוגת הבשם במסגרת 'ספרן של צדיקים' - הרה"ג ר' יוסף גרינוואלד שליט"א אב"ד אהל משה בן הגה"צ הדומ"ץ שליט"א / **ספה"ק קדושת לוי במסגרת 'ספרן של צדיקים' - הרה"ג ר' מרדכי שלמה גאלדבערגער שליט"א מגי"ש בישיבה קטנה**/ ספה"ק תפארת שלמה במסגרת 'ספרן של צדיקים' - פרע"ח הרה"ג שמחה ראבינאוויטש שליט"א / **ספה"ק מאור עינים במסגרת 'ספרן של צדיקים' - הרה"ג ר' אליעזר ברילל שליט"א** / שיעורים בענין הודאה - הרב יוסף ברי"א ווייס

פאפא מערכת פאפא
המפעל לתורה וחסידות

קול קהלת יעקב
קו אנ"ש חסידי פאפא

718.480.7872

1 **מהנעשה והנשמע בחצרות קדשינו**

2 **מדור 'דברות קודש'** מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
- **#1 לבחורי הישיבות ובני הכולל**
- #2 ביקורי האדמורי"ם שליט"א
- **#3 הספדים**
- #4 ניחום אבלים
- **#5 שונות**
- #6 משנים קדמניות
- **#7 תפלות**
- #0 דברות קודש בולעטין

3 **מדור 'קולו בקודש'** מכ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל
- **#1 דרשות**
- #2 מעמדים
- **#3 הספדים**
- #4 מועדים
- **#5 תפלות**

4 **שיעורים ודרשות**
- **#1 שיעורי יומי ושבועי**
- #2 שיעורי הלכה
- **#3 מועדים וזמנים**
- #4 עניני תורה ועבודה
- **#5 סיפורי צדיקים והיסטוריה**
- #6 עומדים על הפרק
- **#7 שונות**
- #0 דרשות ושיעורים בולעטין

5 **תפילות נישן ומעמדים**
- **#1 מועדים וזמנים בצל רבותינו הק'**
- #2 שמחות בית פאפא
- **#3 סיומי והגית**
- #4 דינערס לטובת מוסדותינו הק'
- **#5 מסיבות וטיי אוועגט'ס**
- #6 מעמדים, קבלת פנים, וחנוכת הבית
- **#7 חומש סעודה'ס**
- #8 שאר מעמדים

6 **מדור 'זכות אבות'**
- **#1 הספדים על רבותה"ק ומשפחת המלוכה**
- #2 יומא דהילולא של רבותה"ק בצל הקודש
- **#3 'נסיעות' של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א**
- #4 סיפורי צדיקים מפי תלמידים וחסידים

7 **ניגונים ונוסחאות**

9 **שידור חי, ולהשאיר הודעה**

0 **חדשות על המערכת**

חסידים דערציילן

עובדות, מאמרים, וסיפורי חסידים על כ"ק מרנן רבותינו הק' קמא קמא דמטא לידן

מחשבות זרות בעת התפלה

סיפר הר"ר **יוסף חיים ווייס** הי"ו:

אבי הרה"ח ר' מרדכי הערש ווייס ז"ל זכה ללמוד ולהסתופף בצל קדשו של **כ"ק מרן הקרן לדוד זי"ע**.

הוא סיפר, שפעם בעת שהשמיע מרן הקרן לדוד את השיעור לתלמידי הישיבה, עמד זמן רב על סוגיא אחת ועמל הרבה להשיג כוונת הגמרא[א], הזמן התאחר והגיע זמן מנחה, אז פנה מרן הקרן לדוד להבחורים ואמר: "מ'גייט דאוועקנען מנחה, נאך מנחה וועט מען ווייטער ממשיך זיין מיט'ן שיעור".

אחר התפלה התיישבו שוב כולם על מקומם ואמר מרן הקרן לדוד: "ביי שמונה עשרה איז מיר איינגעפאלן פשט אין די גמרא", ואמר להם מה שנתיישב אצלו הסוגיא.

אחר כך המשיך מרן הקרן לדוד לומר להם: "וועט עטץ מיינען אז מ'מעג האבן מחשבות זרות ביים דאוועקנען, זאלט איר וויסן אז מחשבות זרות טאר מען נישט האבן אפילו פאר תורה, אבער איך וועל ענק געבן א משל אויף דעם".

משל למה הדבר דומה, לאיש אחד שנכנס לחנות של יין שרף הנקראת 'קרעטשמע' ונשתכר שם, בתוך שיכרותו הלך ושבר איזה כלים בהחנות, אז בעל החנות חושב לעצמו: "ער איז דאך שיכור געווארן פון מיין ברוינפן, וואס קען איך טון". אבל אם השיכור הולך לחנות אחרת ושובר שם איזה כלים, אז הולך בעל החנות וזרקו לחוץ.

כן הדבר הזה, כשאיש יהודי עומד להתפלל ונכנסו אצלו מחשבות זרות של תורה, אז מחשבות אלו הלא משתייכים לבעל החנות כביכול הקב"ה, אבל אם עומד להתפלל וחושב לעצמו מחשבות זרות ממש אז בעל החנות נוטלו וזרקו לחוץ.

מוטב שיחלל שבת אחת

סיפר הרה"ח ר' **שמעון שפירא** ז"ל:

בימים הראשונים לבואי למדינת אמעריקא בהשנים לפני השואה, הסתופפתי הרבה בצל **הגה"ק מצעהלים זצוק"ל** אחיו של מו"ר **כ"ק מרן הויגד יעקב זי"ע**, ואף זכיתי להיות משמשו בקודש.

זכורני פעם אחת, כחצי שנה או שנה אחר בואי לאמעריקא, הלך הגה"ק מצעהלים בליל שבת קודש לדרוש בבית הכנסת "קליימער שול". בנין זה היה בתחילה בית עבודה זרה, והיהודים המודרנים הפכוהו לבית כנסת. טרם כניסתנו שאלתיו אם רשאי אני גם כן ליכנס שמה. נענה הגה"ק מצעהלים ואמר: "אויב דו וועסט צוהערן וואס איך וועל זאגן, וואלט איך דיר געזאגט אז דו מעגסט אריינקומען אפילו ווען עס וואלט נאך איצט געווען א טומאה!"

אכן נלוויתי אליו ושמעתי את דברות קדשו, הוא עורר את הציבור בענין הצלת אחינו בני ישראל מאירופא. וכה היו דבריו: "וועט עס קען ארויסראטעווען א איד פון גאנץ אייראפע, מעג ער שוין מארגן אום שבת גיין מאכן פאפירן פאר יענעם איד".

א. כידוע דרכו הק' של מרן הקרן לדוד זי"ע שלא הכין עצמו מעולם להגדת השיעורים, ובעת שעמד לפני תלמידי הישיבה להגיד השיעור היה לומד והוגה בהסוגיא מבלי הכנה לזה (מפי הגה"ח ר' פישל שמעלצער שליט"א ששמע מפ"ק של כ"ק מרן ז"ל).

זמן קידוש לבנה

סיפר הר"ר **יחיאל בוים** הי"ו:

פעם במוצאי שבת בעת שעמד **כ"ק מרן זצוק"ל** לקדש הלבנה, הגיע דודו **הגה"ק מצעהלים זצוק"ל** לביקור במעון קדשו. משראה שמרן ז"ל עומד לקדש הלבנה, פנה אל מרן ז"ל ושאל: "עס איז דאך נאכנישט קיין ז' שלימים?" השיב לו מרן ז"ל: "מ'רעכנט לויט די ארץ ישראל'דיגע זמן", והגה"ק מצעהלים נענע בראשו והסכים לדברי מרן ז"ל.

אליהו הנביא אצל ברית

סיפר הר"ר **משה הלל סאמעט** הי"ו:

בימי קדם **כשכ"ק מרן זצוק"ל** היה משמש במוהלות בשמחות ברית מילה אצל אנשי שלומינו, היה מרן ז"ל נוהג לילך ולהשתתף אצל סעודת הוואכנאכט ולבקר את הילד קודם הברית.

פעם אחת במוצאי שב"ק הייתי במסיבת וואכנאכט אצל ש"ב **הר"ר משה שמואל** (ב"ר יושע) **דייטש הי"ו**, וקודם שזימרו הזמר 'אליהו הנביא' פתח מרן ז"ל ואמר: "וועז מ'זינגט דעם זמר 'אליהו הנביא' קומט אליהו הנביא אראפ צו זיין מיט די וואס זינגען דעם זמר, און וויבאלד אליהו הנביא איז דאך דער מלאך הברית וואס קומט מארגן זיין ביים ברית, גייט ער שוין נישט אהיים, נאר ער בלייבט שוין די גאנצע נאכט מיט'ן קינד ביז צומארגנס ביים ברית מילה".

לימוד משנה

סיפר הרה"ח ר' **הערשל טויבער** הי"ו:

פעם כשנכנס **כ"ק מרן זצוק"ל** להיכל הבית המדרש הבחין בקבוצת אברכים שעומדים ומשוחחים על דא ועל הא, פנה מרן ז"ל עליהם ואמר להם בלשון של בקשה: "לערנט א משנה, עס וועט ענק אמאל זייער צוניץ קומען".

סעודת שבת

סיפר הרה"ח ר' **עמרם טויבער** הי"ו:

זכורני מימרא מה שאמר פעם **כ"ק מרן זצוק"ל** בשגב גדולת רבו **כ"ק מרן מבעלזא זי"ע**, בא' מהשנים בשנות בחרותי בעת סעודת הילולא כ"א אב לרגל ההילולא במחנה 'קעפיטאל'. מרן ז"ל לא דיבר אז הרבה, רק אמר לנו ברגש: "וויאזוי דער איד האט זיך געמוטשעט צו עסן שבת דעם כזית!"

קדושת שבת

סיפר הרה"ח ר' **עמרם טויבער** הי"ו:

בדרך כלל היתה דרכו של **כ"ק מרן זצוק"ל** שלא להראות כלפי חוץ התלהבות לעבודת ה' עם פעולות משונות, אבל זכורני שפעם בליל שבת קודש קודם עריכת השלחן הטהור, בעת אשר מרן ז"ל ישב בבית המדרש על מקומו ולמד ב'מדרש רבה' כדרכו בכל שבוע, הגעתי לה'טיש' בזמן מוקדם, ומרן ז"ל שלא הרגיש בזה ישב על מקומו ודפק על השלחן בלהב אש קודש בעת שמלמל בהתלהבות מיוחדת: "שבת קודש! שבת קודש!"

מחזה זו היתה נפלאה בעיני, ומעולם לא ראיתי כזאת אצל מרן ז"ל בשעה שהיה בין הציבור.

מבקשים אנו מאנ"ש שכל מי שיש לו איזה עובדא או רשימה ממרנן רבותינו הק' ויבלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
שישאיר הודעה להאספן הרב **מנחם מענדל אבערלאנדער** הי"ו על הקו המיוחד 5548-450(646)

כל הזכיות שמורות ל'מערכת פאפא'
718.480.7872
להערות והארות, אפשר להשאיר הודעה בקו המערכת **כפתור 9 > 0**

ארריינצולייגן אייער מודעה אדער 'מזל טוב' פארבינדט אייך אויף:
929.441.0890 ביו מיטוואך 2:00 נאכמיטאג